

" V E R S L A G B O E K "

S P A L

Ecole Belge de Spéléologie

Le blessé :

1. Répond-il aux questions ?
2. Faut-il bouger de partout ?
3. A-t-il du mal à respirer ?
4. A-t-il un pouls au poignet ?
5. A-t-il une lésion évidente ?

En attendant les secours, abritez le blessé de l'eau, du froid, des pierres...

Ne pas le laisser seul.

Les informations qui suivent sont très importantes pour la prochaine médicalisation.

ANTRO 5/86.

Woensdag 30 April 86. vertrek Brussel werk
Legge om 16,30 ~~uur~~ uur. We laten niet zonder
spijt het barcelleven achter ons. Na een 1/2 uur
zitten we (Chris, Steine, Legge, Melanie, Nicolaas &
Loebas) cindelijk op de nachtoeg.

Haar de Zwitserse grens krijgen we zelfs een goed-
keurende ~~tot~~ blik en een "Bon, passer" van
een Zwitserse douanier. (we hadden het rijtuig
voor de har ook voorzien!)

Aankomst in Selvino rond 7 uur Donderdag.

Briefje aan de deur van Massimo verwijst ons
naar de plaats waar we in 84 gestaan hebben
"Sono al stalla". Daar vinden we enkel zijn
Wagen en we slapen dan maar voor de deur.

Rond 8 uur worden we door Massimo gewekt, hij
sliep in het huis erboven!!!

Enfin na enig gepalaber en enkele grappa's en
spagetti vertrekken we richting Antro rond 14.00 uur

Aankomst Recoigliani 18:14 uur. Kampplaats
gemaakt en gevonden recht over "La Mamma"
Tentjes reedgeret en eenen gaan drinken +
eten in resto waar we afspraak hadden met
Serge Delaby.

Na het etentje nog een slaapuntje met Serge
Vincent en Davido gedronken met de afspraak
om Zaur Vrijdag te starten naar "il fondo"
Vrijdag 8 uur stijpt gewekt door de frequentie
Nicolaas. Dan maar alles klaar zetten.

Rond 12:00 uur bevinden we (Serge, Vincent,
Davido, Logge en Chris) ons voor de ingang
van "Bucca del serpente". 3 liter tonnen
en 1 liter eten, carbuur, pando, en fotoapparaat gaan
op een behoorlijke snelheid door de "galleria di Englesi"
via enkele traversies (alle vier) komen we na 1 uur
aan de top van de "Gronde". Maar pat maar
een ietse patzie vrijving aan het oortrek.
Met een drietal kleine patjes komen we aan

normer x

"Posso Elle" mooie put! circular klein ried
en een geplooid spit plaatje dat smeeken trekt.
dit laatste wordt na de 2de pers. die afgeleid verholpen
door er een getorste voor in de plaats te zetten.

Eenmaal beneden "Posso Elle" is het een "grande"
casino "de mogelijkheid om verlossen te lopen is
enorm zelfs Zwisch en Serge die er al eenige
malen geweest waren lopen soms rondjes.

Via een paar kleine putten, afgescheiden door
een meander komen we aan de collecten
(FIUME VIDAL). Het water staat duidelijk
hoog dan normaal; het is onmogelijk
om de bos "FONDO" te bereiken langs de
rivier. We moeten dus langs het fossiele
gedeelte (dat toch doet denken aan het strand
van Oostende). Na "il SALONE" komen we
terug op de FIUME juist achter een aanzien-
lijk watervalletje. gezien er geen andere mo-
gelijkheid is om dieper te geraken, volgen we

nu de rivier (opontic maar molto pericoloso). De stroming van het water is te vergelijken met die in Bramaticau (zie 9 blz. terug).

Op \pm 150 m (afstand) van de bodem staan we terug voor een moeilijke passage. Sergio Vincent en Davido besluiten om toch naar de bodem te gaan. Chris en hoge keren terug naar il SALONE. Als wij daar aankomen is het hoog tijd voor ons om te drinken en te eten. Spijtig genoeg zijn onze soepjes, koekjes, maaltjes en druivesuiker omgevoort tot een niet te weten bij. Dan doen we het maaltje met een beetje rozijnen en energie bereijde. Dan installeren we ons met een leefdaken; om te wachten op onze 3 collega's. Om 21.00 u komen zij toe in il SALONE. Dan begint de lange terugtocht. De kits laten zich voelen in de POZZO A ELLE en de GRONDA. En wat

den ook nog een paar dia's gemaakt.
Laterdagsmoren om 02.30 u staak we terug
buiten aan de BUCA DEL SERPENTE. Om
04.00 u aankomst in het kamp. We eten
nog een lekker stukje, praten nog wat
na over alles wat er gebeurd is, drinken
nog een goede slaapmuts (of twee) en
dan ZZZZ RRRRZZZZ RRRR !!!

Zaterdag:

Vandaag vrijdag morgen gaan we de Traverse
equiperen. Afspraak met Serge en co
+ inkopen in Scravessa de winkels gaan
hier pas om 17'00 uur open, siesta!!!

S' avonds gaan we nog maar eens op bezoek
bij "la Mama" voor een slaapmutsje.

Zondag:

Gepakt en gezakt in de "blinke zonne" naar
boven. Aan de ingang van Bucco d'Esolo komen
we enkele Italianen tegen die de Traverse doen
met een touw om door te trekken.

Na de randige ingang naar rechts wat zoeken
en de goede weg is zo gevonden. Maar nog
geen 10 min later komen we voor het probleem
van de dag te staan. Puffje van 10 m die niet
voorzien was en waar geen vast touw in hangt.

Dus dan maar ons laatste voorziene touw erin gehangen
en de roet laten liggen met de bedoeling om
tot aan de eerste grote pat te gaan.

Weltra blijkt dat er eigenlijk nog meer vast touw
zou nodig zijn want we komen nog 3 resorts
tegen met verskoten touwen. Eindeijk komen
we via de "Canyon" aan de "Passachione"
de Italianen hebben hun touw reeds overgetrokken.
Er blijft ons enkel de Terugweg.

20m verder laat Logge zijn karbouw pot het
afvieten (metaalwoekheid?) en valt het onderste
stuk in een smalle meander. Na wat
geroel en geboel is de pot gevonden, diagnose
schoefbraad gelost! De terugweg via de vires

geëquipeerd met vast touw in de "Canyon" verloopt ok.

Buiten verwelkomt de zon ons en onze
pijnlijke schouders krijgen het nogmaals te verduren.

S'avonds komen we dezelfde Italianen tegen bij
"La Mama" en de wereld is dus zeker klein want
zij zijn ook bevriend met Massimo.

Adressen en telefoonnummers worden uitgewisseld,
zij geven ons nog enkele raadgevingen en

de traverse te doen. Morgen gaan we de
touwen doortrekken.

Zondag nacht, het giet water. Smorgens
drijven we, de molas zijn doornat, de tent is in
een badkuip veranderd. De moraal zit wat
onder nul want de zon wil er ook niet doorkomen.
Omstandigheden maken het zo dat we
de pat van de Serpente gaan descquiperen
en nog enkele foto's maken in de "galleria
des Englesi" tegen dat we terug buiten
komen schijnt de zon. Ze schijft ons uit!
De traverse zal voor een andere keer zijn.
Het idee om terug te komen in de zomer
omper 1 1/2 maand later zit al bij Logge
in zijn hoofd en waarom niet?

Het is zo dat we niet wat heenwee het
gebied van de "Antros" verlaten.

Tijdens de nachtelijke zit naar Selvino wordt
er nogal wat gepalubert en meene plannen

PLAATS.	DAG UUR	TEMP. °C LUCHT	TEMP. °C H ₂ O	TOTALE HARDHEID	TYD HARDHEID CaCO ₃	PERM. HARDHEID	P H	OPGELOSTE O ₂	DEFICIET O ₂	NO ₂	NO ₂ - N	NO ₃ ⁻	P _n
EMERGENCE VAL CANTOR (bewolkt)	6/5/86 13:45u.	17,6°C	10°C	195,8 mg/l	160,2 mg/l	53,4 mg/l	6,7	9,4 mg/l	1,52 mg/l	(32°C) 0,005 ↔ 0,012 mg/l of 0,11 ↔ 0,26 mmol/m ³	0,0015 ↔ 0,003 ppm	niet gemeten.	710 mm Hg
water van de VAL CANTOR BOVEN DE EMERGENCE	6/5/86 14:30u	17,8°C	11,8°C	195,8 mg/l	178 mg/l	17,8 mg/l	7	9,4 mg/l	1,08 mg/l	(32°C) 0,005 ↔ 0,012 mg/l of 0,11 ↔ 0,26 mmol/m ³	0,0015 ↔ 0,003 ppm	niet gemeten.	710 mm Hg
water van de VAL PERELLO suist boven de samenlooping met het water van de VAL CANTOR. (zon)	6/5/86 15:15u	19,3°C	12,5°C	231,4 mg/l	195,8 mg/l	35,6 mg/l	6,7	9,45 mg/l	0,86 mg/l	(25,6°C) 0,005 mg/l of 0,11 mmol/m ³	0,0015 ppm	niet gemeten.	711,5 mm Hg
Handomet water in de GOZZOVIGLIA (lichtverplaatsing naar binnen toe)	6/5/86 20:00u	7,6°C	7,5°C	142,4 mg/l	142,4 mg/l	0 mg/l	6,4	9,6 mg/l	1,9 mg/l	0,0 ↔ 0,005 mg/l of 0,0 ↔ 0,11 mmol/m ³	0,0 ↔ 0,0015 ppm	0,0 ↔ 10 mg/l	737,5 mm Hg

gesmeed. Het systeem van de Antro is
groots en staat ons beide (Chris & Layla)
enorm aan.

Rond middernacht komen we te Selorio aan
en kunnen daadlijk onze vertrek nemen in
het huis van Massimo hij had ons n.l. de sleutel
gegeven.

S'morgens stijgt Luis ook de zon en besluiten
we enkele metingen in verband met de
Emergence van de Val Cantor te doen. Massimo's
vader schetst ons de historische en de plaatselijke
gebruiken in verband met het huizen bouwen
en het plaatsen van toelichten.

In de zomer hebben ze hier water tekort wat we
2 jaar geleden ook al wisten.

Enfin in de namiddag gaan we een meting
in de Gossaviglia doen.

De ingang zit er hetzelfde uit maar geen
koude wind die van binnen naar buiten stroomt!

By² een poging om een klein stalpi
rots te verwijderen in de ingang valt er
een 1/2 bruinwagen naar beneden.

We hebben het vermeden dat de grot zijn evenwicht
aan het zoeken is in de gewelven.

Aan het eerste water gekomen, blijkt dat er nog
steeds honderden "quartso salino" liggen.

Er stroomt dubbel zoveel water als in de zomer
van 2 jaar geleden. Metingen worden verricht
en dan maar terug naar boven.

Massimo wacht ons op aan zijn huis.

Gegevens worden uitgewisseld soms wordt er
ferm gediskussieerd, deguns vallen er
er valt zelfs een herder "Colombo" binnen.

Na het waggelend vertrek van de herder en
een slaapmuts gaan we slapen.

Dinsdag morgen, de zon blijft vande party
na het ontbijt gaan we wat "quartso salino"
zoeken en wie zoekt die vindt. Na een 1/2 uur

hebben we elk (kogge & chris) een handvol.

Met Massimo nemen we de afspraak om tegen 11 uur naar "Lacca del Betu" te vertrekken een grot met een pit van $\pm 180m$ en een totale diepte van $\pm 250m$.

Om 17,15 uur begint de folklore. Massimo wil met zijn Porche (lees fiat van 10 jaar oud met slingerend linkerachterwiel) rijden want de wegjes zijn nogal "stretto".

Ok daar gaan we dan eerst naar Bergamo om er nog 2 op te pikken. De "porche" slingert zich naar beneden maar tussen Sembro en Bergamo is het juist spitsuur. Aan het huis gekomen van Massimo's vriend is het oven vachten geplaten. De vriend in kwestie is effe "uchito" voor 5 min. Na ± 20 min komt hij erdoor met een vespa en zijn hief. De porche kan terug starten richting "Clusone" waar we ~~te~~ een touw van 200m moeten op halen in hun geko behaal.

Mossimo's Porche baant zich terug een weg in
dit spitsuur en zowat halverwege de rit blijft
er een klein probleem te bestaan. Wie heeft de
sleutel van het lokaal? Geen nood zegt
Mossimo we rijden eerst naar een ander dorp
in de buurt bij een vriend die ook een dubbel
van de sleutel bezit. Wonder boven wonder
is de persoon in kwestie ~~de~~ thuis. Vandaar
naar het lokaal. De rosm zit in een kist
maar kan wel niet meer in de koffer die zit
al vol met het persoonlijke mat van de 5 pers.
Dus krijgt Chris hem maar vooraan tussen zijn
benen. En weg zijn we richting "Lacca
del betu". Het wegje is inderdaad smal en
over de helling zullen we maar wijgen.
Sommige bochten moeten in 2 maal genomen
worden. Van de wagen naar het gat is maar
 ± 15 min stappen. Een steen die in de ingang
gegooid wordt lossen we na vel seconden

aankomen. Massimo's vriend ^{Georgio} begeleidt
de ingang in V en verdwijnt op het es m
teuw van A. dan tot aan de exelsrug die
de scheiding vormt van 2 parallelle putten.
Massimo is "Stanco" en Chris mag met
de 200 m teuw het volgen. Nadien komen
Massimo het lijf van zijn vriend en legge.
Na de exelsrug is er nog een stukje oppo
en een vernouwing. dan begint het, 10 m en
een terras met uitzicht op iets zwarts nog zo
een klein stukje ^{± 20 m} een groot terras, 2 spits met
een luxe! daarna 4 m met meer dan een
ietscippietse wijving. Nog eens 6 m lager begint
de grote lengte. Het zwart en rict op een wand.
dit stuk is wel 80 m of meer nadien volgt er nog
20 centje maar iets minder lang. Het laagste punt
komen we na nog 3 patjes tegen. Zo dat
was het dan, geweldig, zo een afslating. De
terug tocht lost ons iets meer zweet en

zo komen we rond ± middernacht boven.

Bij het aannemen van de 200 m liet ~~de~~ schuit
de slouderband. Het geluk is met ons hij
valt niet naar beneden!!!

De Porche brengt ons ^{behouden} terug naar selvino na
een opeethoud voor de dorstigen.